

ANKEERKLÆRING

til

Borgarting lagmannsrett

Oslo, 30. mai 2018

Vår ref.: 322457-001\2008991\v2

Sak nr. 17-173396TVI-OTIR/01

Saksøker: Sunde Bitmynthandel
Org. nr. 997 987 314
Sørstrandvegen 6, 6906 Florø

Prosessfullmektig: Advokat Amund Noss
Kluge Advokatfirma AS
Postboks 1548 Vika, 0117 Oslo

Saksøkt: Nordea Bank AB (publ), filial i Norge
Org. nr. 983 258 344
Essendrops gate 7, 0368 Oslo

Prosessfullmektig: Advokat Hallvard Gilje Aarseth
Advokatfirmaet Schjødt AS
Postboks 2444 Solli, 0201 Oslo

Saken gjelder: Avvisning av kunde, saklighetskravet i finansavtaleloven § 14

Kluge Advokatfirma Stavanger
Laberget 24, Hinna Park
Postboks 277
4066 STAVANGER

Tel: 51 82 29 00
Fax: 51 82 29 01
E-post: stavanger@kluge.no

www.kluge.no

Kluge Advokatfirma Oslo
Bryggegate 6
Postboks 1548, Vika
0117 OSLO

Tel: 23 11 00 00
Fax: 23 11 00 01
E-post: oslo@kluge.no

Kluge Advokatfirma Bergen
Starvhusgaten 2 B
Postboks 394 Sentrum
5805 BERGEN

Tel: 55 21 98 00
Fax: 55 21 98 01
E-post: bergen@kluge.no

Organisasjonsnummer
913 296 117 MVA

Bank
9685.27.21690 (driftskonto)
9685.27.21755 (klientmidler)
9685.27.54068 (eiendomsmegling)
SWIFT: HANDNOKK

1 INNLEDNING

Oslo tingretts dom av 30. april påankes herved. Anken gjelder både rettsanvendelsen og det faktiske avgjørelsesgrunnlaget. Undertegnede har overtatt som ny prosessfullmektig.

Saken gjelder lovligheten av Nordeas avslag på søknad om etablering av bankkonto. Ankende part vil anføre at dette avslaget var ulovlig fordi det var i strid med saklighetskravet i finansavtaleloven § 14.

Bestemmelsen lyder slik:

§ 14. Avvisning av kunder

(1) Institusjonen kan ikke uten saklig grunn avslå å ta imot innskudd eller utføre betalings-tjenester på vanlige vilkår.

(2) Kunden skal underrettes om avslag uten ugrunnet opphold når ikke annet er bestemt i eller i medhold av lov. Underretningen om avslag skal inneholde opplysning om utenrettslige tvisteløsningsordninger.

Tingretten tar et riktig utgangspunkt når den på side 6 i dommen uttaler at:

En bank har i utgangspunktet plikt til å ta imot nye kunder. Dette følger forutsetningsvis av finansavtaleloven § 14, som sier at en bank må ha saklig grunn til å avslå å utføre betalingstjenester på vanlige vilkår. Spørsmålet i saken er om Nordea bank har saklig grunn til å nekte å åpne konto for firmaet Bitmynt Sturle Sunde.

Den største svakheten ved tingrettens dom er at den bygger på en grunnleggende misforståelse av hvitvaskingslovens system. I annet avsnitt på side 12 i dommen uttaler retten:

Retten viser særlig til på [sic] bankens plikt etter hvitvaskingsloven § 10 til å avvikle kundeforhold dersom det medfører risiko for transaksjoner med tilknytning til straffbare handlinger.

Rettens resonnement er altså at banken hadde saklig grunn til å avslå søknaden fordi banken, i henhold til hvitvaskingsloven § 10, har en plikt til å avvikle kundeforhold «dersom det medfører risiko for transaksjoner med tilknytning til straffbare handlinger».

Premisset for dette resonnement er fullstendig galt. Hvitvaskingsregelverket bygger på et prinsipp om risikobasert kontroll. Det følger av hvitvaskingsloven at banken skal ha rutiner for å håndtere kunder med ulik risikoprofil. Dersom det foreligger forhøyet risiko, plikter banken å gjennomføre forsterkede kontrolltiltak, jf. hvitvaskingsloven § 15.

Hvitvaskingsloven § 10, som retten henviser til, gjelder situasjoner hvor det ikke er mulig å avklare kundens identitet. Tingretten har sitert annet punktum i bestemmelsens første ledd, uten å lese denne setningen i sammenheng med hele bestemmelsen, lovens system og forarbeidene. Dette vil bli utdypet i punkt 3 nedenfor.

2 SAKENS FAKTUM

Ankende part har ikke innvendinger til den innledende faktumfremstillingen («*Sakens bakgrunn*») inntatt på s. 2 og 3 i tingrettens dom.

Hovedpunktene i faktum kan sammenfattes slik:

- Sturle Sunde har drevet med kjøp og salg av Bitcoin siden 2010. Handelen har etter hvert fått et betydelig omfang. Det er på det rene at slik næringsvirksomhet er helt lovlig i Norge. Sunde har hatt løpende kontakt med skattemyndighetene for å forsikre seg om at den skattemessige behandlingen av inntektene har vært korrekt.
- Sunde har hele tiden kjøpt og solgt Bitcoin for egen regning. Virksomheten er ikke underlagt hvitvaskingsreglene eller annet regelverk som håndheves av Finanstilsynet. Det er foreløpig ikke etablert noen konsesjonsordning for denne type virksomhet. Sunde er likevel svært opptatt av å minimere risikoen for å handle med kunder som har kriminelle hensikter. Som et ledd i dette arbeidet, har Sunde forsøkt å etablere et aksjeselskap som skulle utvikle en sikker handelsplattform for kryptovaluta. Prosjektet er godkjent av Norges forskningsråd under den såkalte Skattefunnordningen.
- For å kunne gjennomføre virksomheten, er det helt nødvendig å ha en bankkonto. Da vil kunder som ønsker kjøpe Bitcoin kunne overføre kjøpesummen fra egen konto til Sundes konto. Tilsvarende vil kunder som ønsker å selge Bitcoin kunne motta vederlaget som en utbetaling fra Sundes konto til sin egen konto. Dersom virksomheten ikke har tilgang til en bankkonto, vil alle oppgjør måtte skje ved hjelp av kontanter.
- 7. juli 2017 søkte Sturle Sunde om en bedriftskonto i Nordea for selskapet Bitmynt AS (under etablering). Søknaden er inntatt som bilag 14 til motpartens tilsvarende.
- 12. juli 2017 avslo Nordea søknaden om bedriftskonto. Brevet er inntatt som bilag 1 til stevningen. I brevet er det gitt en svært knapp begrunnelse for avslaget. Den begrunnelse som gis, er at Nordea «*ikke ønsker å delta i Deres virksomhet etter bankens interne rutiner*».
- 14. juli 2017 ble Sturle Sunde varslet om at Nordea vil avslutte hans private brukskonto. Brevet er inntatt som bilag 16 til tilsvaret. I dette brevet gis det også en helt generell begrunnelse for avslaget på søknaden om bedriftskonto: «*Til orientering ønsker banken heller ikke å ha et bedriftsengasjement med eventuelle selskaper som opprettes med Bitcoin-handel som formål*».
- Nordea har senere begrunnet avslaget med en henvisning til hvitvaskingsloven § 10. I Nordeas sluttinnlegg til tingretten blir det anført at Nordea er forpliktet til å avvike et etablert kundeforhold «*hvis fortsettelse av kundeforholdet medfører risiko for transaksjoner med tilknytning til utbytte av straffbare handlinger eller forhold som rammes av straffeloven §§ 131 til 136 a*».

Ankende part har en rekke innvendinger til rettens bevisvurderinger inntatt på s. 6 til 13 i dommen. Slik Nordea har begrunnet sitt avslag, og slik retten har begrunnet sin konklusjon, ser det imidlertid ut til at saken kan avgjøres på grunnlag av ren lovtolkning. Ankende part vil anføre at Nordeas begrunnelse bygger på en klart uriktig forståelse av hvitvaskingsloven § 10.

Det tas forbehold om å komme tilbake til rettens bevisvurderinger etter at Nordea har avklart sine anførsler.

3 RETTSLIGE ANFØRSLER

3.1 Kravet om «saklig grunn» i finansavtaleloven § 14

Etter finansavtaleloven § 14 har banker en plikt til å opprette konto med enhver kunde, med mindre det er saklig grunn til avvisning. Kontraheringsplikten gjelder overfor både forbrukere og næringsdrivende, jf. finansavtaleloven § 2 annet ledd annet punktum.

I hvitvaskingslovens forarbeider er det gitt en nærmere beskrivelse av de hensynene som skal ivaretas ved å oppstille et krav om «saklig grunn». Det vises til NOU 1994: 19 s. 112:

... den omstendighet at institusjonene i finansmarkedet driver virksomhet etter særskilt konsesjon eller lovvedtak, samt deres spesielle stilling i samfunnet for øvrig, bør innebære visse bindinger med hensyn til friheten til å avvise kunder. Dersom en bank e.l. skulle kunne nekte å utføre et inngitt betalingsoppdrag, ville det etter omstendighetene kunne føre til store konsekvenser for betaleren, bl.a. i form av misligholdsansvar. Det er derfor viktig for publikum å kunne stole på at innleverte betalingsoppdrag blir utført. Behov for å kunne oppbevare kontanter trygt og bruke innskuddskonto som basis for betalinger, er også av sentral betydning for publikum i dagens samfunn.

Forarbeidene legger også til grunn at det er banken som har bevisbyrden for at det foreligger saklig grunn, jf. NOU 1994: 19 s. 122.

3.2 Bemerkninger til de begrunnelser som er gitt av Nordea

3.2.1 Innledning

Nordeas opprinnelige begrunnelse for avslaget, inntatt i brev av 12. juli 2017, var at Nordea «ikke ønsker å delta i Deres virksomhet etter bankens interne rutiner».

Det er høyst uklart hva som menes med dette. Spørsmålet er om Nordea har saklig grunn til å nekte konto, ikke om Nordea ønsker å «delta i virksomheten». Etersom Nordea i utgangspunkt har kontraheringsplikt, vil det heller ikke være tilstrekkelig å begrunne et avslag med at Nordea «ikke ønsker» å opprette en slik konto.

Det kan synes som om Nordea har gitt ulike begrunnelser for avslaget på ulike stadier av saken. Ankende part ber om at Nordea forklarer forholdet mellom de ulike begrunnelsene og avklarer hvilke elementer som opprettholdes.

3.2.2 Avslag basert på kundens vedtektsfestede formål

I brev av 14. juli 2017 ble Sturle Sunde varslet om at Nordea ville avslutte hans private brukskonto. Her gis det også en helt generell begrunnelse for avslaget på søknaden om bedriftskonto: «Til orientering ønsker banken heller ikke å ha et bedriftsengasjement med eventuelle selskaper som opprettes med Bitcoin-handel som formål».

Etter ankende parts syn vil det ikke være saklig å avslå en søknad om konto utelukkende med den begrunnelse at kundens vedtektsfestede formål er å drive med kjøp og salg av Bitcoin. Det bes opplyst om dette er omtvistet.

3.2.3 Avslag basert på hvitvaskingsloven § 10

Under rettssaken har Nordea begrunnet avslaget med en henvisning til hvitvaskingsloven § 10. Den begrunnelsen som nå gis, og som ble vurdert av tingretten, er at kundeforholdet vil medføre «risiko for transaksjoner med tilknytning til utbytte av straffbare handlinger eller forhold som rammes av straffeloven §§ 131 til 136 a».

Begrunnelsen bygger på en bestemt tolkning av hvitvaskingsloven § 10, nemlig at banken har plikt til å avvike et kundeforhold dersom det foreligger en slik risiko.

3.3 Tolkningen av hvitvaskingsloven § 10

3.3.1 Formålet med hvitvaskingsreglene

Tingretten har lagt til grunn den samme lovforståelsen som Nordea, nemlig at banken er forpliktet til å avvike kundeforhold «dersom det medfører risiko for transaksjoner med tilknytning til straffbare handlinger». I følge tingretten gjelder det heller ikke noe krav om at det må være en kvalifisert risiko.

Det kan synes som om retten har misforstått hvilke grunnleggende hensyn hvitvaskingsreglene bygger på. Selv om det representerer en kostnad for bankene å måtte gjennomføre en skjerpet kontroll av høyrisikokunder, vil det normalt være i samfunnets interesse at disse kundene benytter seg av bankkonto og dermed blir gjenstand for kontrolltiltak. Det er også et viktig hensyn at aktører som ønsker å drive en lovlig næringsvirksomhet ikke skal bli utsatt for en de facto etableringshindring ved at de nektes bankkonto.

I Prop. 40 L (2017-2018), som inneholder forslag til hvitvaskingslov, uttaler departementet på s. 90:

Departementet finner videre grunn til å bemerke følgende om plikten til å avvise kunder som følge av manglende gjennomføring av kundetiltak: Rapporteringspliktige har ikke adgang til på generelt grunnlag å avvise kunder som innebærer høyere risiko for hvitvasking eller terrorfinansiering. Rapporteringspliktige har i stedet plikt til å gjennomføre forsterkede kundetiltak, jf. lovforslaget § 17. Høyrisikokunder kan ikke uten videre avvises. For politisk eksponerte personer er dette sagt uttrykkelig i fjerde hvitvaskingsdirektivs fortale avsnitt 33. En risiko-basert tilnærming tilsier at risikoen skal identifiseres og håndteres. Risikoen skal ikke uten god grunn i sin helhet fjernes.

I blant annet FATF er det blitt sett med bekymring på såkalt «de-risking». «De-risking» innebærer at kunder som ikke er helt ordinære, utestenges fra de tjenestene rapporteringspliktige tilbyr. «De-risking» er i strid med en risikobasert tilnærming.

Denne sammenfatningen, som også er dekkende for gjeldende rett, viser at tingretten har oppstilt et galt vurderingstema.

Formålet med hvitvaskingsregelverket blir ikke realisert dersom bankene kan avvise kunder som innebærer en høyere risiko. Tvert i mot er siktemålet med regelverket at bankene skal identifisere og håndtere denne risikoen.

Som det fremgår av siste del av sitatet, er Financial Action Task Force (FATF) bekymret for at slike kunder blir avvist av bankene. Dette er særlig et problem i land hvor det ikke foreligger kontraheringsplikt. I Norge vil kontraheringsplikten være til hinder for slik uønsket adferd, med mindre tingrettens uriktige dom blir stående.

3.3.2 Lovens ordlyd og system

På side 7 i dommen uttaler retten:

Bankens rett til å avvise etter finansavtaleloven § 14 utfylles av hvitvaskingsregelverket. I hvitvaskingsloven § 10 bestemmes at:

«Et etablert kundeforhold skal avvikles hvis fortsettelse av kundeforholdet medfører risiko for transaksjoner med tilknytning til utbytte av straffbare handlinger eller forhold som rammes av straffeloven §§ 131 til 136 a.»

Årsaken til at retten anvender et uriktig vurderingstema, er at dette utsnittet fra § 10 ikke leses i sammenheng med hele bestemmelsen, lovens system og forarbeidene.

Hvitvaskingsloven § 10 lyder slik:

§ 10. Følger av at kundekontroll ikke kan gjennomføres

Dersom kundekontroll ikke kan gjennomføres, skal rapporteringspliktige ikke etablere kundeforhold eller utføre transaksjonen. Et etablert kundeforhold skal avvikles hvis fortsettelse av kundeforholdet medfører risiko for transaksjoner med tilknytning til utbytte av straffbare handlinger eller forhold som rammes av straffeloven §§ 131 til 136 a.

Første ledd gjelder ikke når advokater og andre som ervervsmessig eller stadig yter selvstendig juridisk bistand er i ferd med å fastslå en klients rettsstilling eller bistår klienten i forbindelse med rettergang.

Denne bestemmelsen må leses i sammenheng med hvitvaskingsloven §§ 6 og 7.

Opprettelse av bankkonto vil være «etablering av kundeforhold», jf. hvitvaskingsloven § 6 første ledd nr. 1. Det følger av denne bestemmelsen at den rapporteringspliktige da må foreta en kundekontroll.

Hvitvaskingsloven § 7 første ledd gir en uttømmende beskrivelse av hva en kundekontroll omfatter:

§ 7. Gjennomføring av kundekontroll

Kundekontroll som nevnt i § 6 skal omfatte

- 1. registrering av opplysninger som nevnt i § 8,*
- 2. bekreftelse av kundens identitet på grunnlag av gyldig legitimasjon,*
- 3. bekreftelse av identiteten til reelle rettighetshavere på grunnlag av egnede tiltak, og*
- 4. innhenting av opplysninger om kundeforholdets formål og tilsiktede art.*

I nærværende sak var det helt uproblematisk å gjennomføre kundekontroll som beskrevet i lovens § 7. Det antas at partene er enige om dette.

Bestemmelsen om plikt til avvikling av kundeforhold i hvitvaskingsloven § 10 første ledd annet punktum kommer bare til anvendelse i tilfeller hvor det ikke er mulig å gjennomføre kundekontroll. Bestemmelsen må altså forstås slik at kundeforholdet skal avvikles dersom to kumulative vilkår er oppfylt:

- Kundekontroll kan ikke gjennomføres
- En fortsettelse av kundeforholdet medfører risiko for transaksjoner med tilknytning til utbytte av straffbare handlinger eller forhold som rammes av straffeloven §§ 131 til 136 a

Både Nordea og tingretten har oppstilt et vurderingstema som bare tar utgangspunkt i det siste vilkåret. Dermed blir det siste vilkåret et alternativt grunnlag for å avvikle kundeforholdet. Dette er stikk i strid med lovgivers intensjon.

3.3.3 Lovens forhistorie

Til støtte for at bestemmelsen oppstiller to kumulative vilkår vil ankende part særlig vise til lovens system og lovens forarbeider. Tolkningen underbygges også av at formålet med § 10 var å oppfylle Norges folkerettslige forpliktelse til å gjennomføre det tredje hvitvaskingsdirektivet, nærmere bestemt art. 9 (5) i dette direktivet.

Den relevante delen av art. 9 (5) er gjengitt i NOU 2007: 10 på side 43:

Etter artikkel 9 nr. 5 første ledd skal en institusjon eller person som ikke er i stand til å foreta kundekontroll «not carry out a transaction through a bank account, establish a business relationship or carry out the transaction, or shall terminate the business relationship». Videre skal vedkommende overveie å underrette om kunden til den finansielle etterretningsenheten. Bestemmelsen tilsvare FATF-anbefaling 5 sjette ledd, og er ny i forhold til de tidligere direktiver.

[...]

Utvalget foreslår at det lovfestes en plikt til å ikke etablere kundeforhold eller utføre transaksjoner dersom kundekontroll ikke kan gjennomføres, jf. lovforslaget § 9 første ledd. Ordlyden i direktivet artikkel 9 nr. 5 første ledd, som er gjengitt under punkt 4.6.1, kan tyde på at avvikling av kundeforhold er en alternativ reaksjon i forhold til å nekte å etablere kundeforhold eller utføre transaksjon. En slik tolkning gir etter utvalgets oppfatning lite mening, ettersom avvikling kun vil være anvendelig som reaksjon ved allerede etablerte kundeforhold.

[...]

Ettersom spørsmålet om det er foretatt forsvarlig kundekontroll er basert på en risiko-vurdering, vil det i stor grad bero på de rapporteringspliktiges egen vurdering hvorvidt det inntreer plikt til avvikling. Kontraktsmessig adgang til oppsigelse på bakgrunn av et slikt innslag av skjønn, vil kunne medføre unødvendige tvister og fare for misbruk. Dette taler for at plikt til avvikling begrenses til de tilfeller hvor en fortsettelse av kundeforhold medfører risiko for transaksjoner med tilknytning til utbytte av straffbare handlinger eller forhold som rammes av straffeloven §§ 147a eller 147b. En slik begrensning kan etter utvalgets syn ikke anses å være i strid med direktivet, når direktivet tolkes i lys av sitt formål. Utvalget foreslår på denne bakgrunn at det lovfestes en begrenset plikt til avvikling, jf. lovforslaget § 9 første ledd.

De siterte avsnittene viser at formålet med hvitvaskingsloven § 10 første ledd annet punktum var å innføre en ytterligere begrensning i plikten til å avslutte kundeforholdet. Etter ankende parts syn har Nordea gitt tingretten et misvisende bilde av gjeldende rett ved kun å sitere denne setningen uten å forklare at hele § 10 gjelder situasjoner hvor det ikke kan foretas kundekontroll.

Under ankeforhandlingen vil også bli vist til anbefalinger fra Financial Action Task Force (FATF). Det antas at det vil være mest hensiktsmessig å innta retningslinjer og publikasjoner fra FATF i det juridiske utdraget.

3.4 Avslaget er ulovlig fordi Nordea ikke har gitt en «saklig grunn»

På side 6 i dommen har tingretten pekt på enkelte forhold som etter rettens syn kan utgjøre saklig grunn til å avvise en konkret transaksjon. Det er uklart hvorfor retten finner det nødvendig å drøfte dette, ettersom retten på side 12 konkluderer med at det forelå en plikt til å avslutte kundeforholdet etter hvitvaskingsloven § 10.

Ankende part vil bemerke at det må skilles mellom hva som utgjør saklig grunn til å nekte å gjennomføre enkelttransaksjoner og hva som utgjør en saklig grunn til å nekte å etablere et kundeforhold. Det kan tenkes tilfeller hvor det vil være saklig grunn til å nekte en enkeltstående transaksjon, men dette vil normalt ikke gi saklig grunnlag til å avslutte et etablert kundeforhold.

Det er uklart for ankende part om Nordeas syn utelukkende bygger på en alternativ tolkning av hvitvaskingsloven § 10, eller om Nordea vil anføre at det uansett foreligger saklig grunn til å nekte konto. Det bes om at dette klargjøres. Ankende part vil uansett anføre at kravet om saklig grunn ikke var oppfylt. Avslaget var derfor ulovlig.

4 SPØRSMÅL OG PROVOKASJONER

Avslaget er ikke begrunnet med at det var umulig å utføre kundekontroll. Dersom dette hadde vært en del av begrunnelsen, ville Nordea ha henvist til § 10 første ledd første punktum. Det er på det rene at Sunde leverte søknaden ved personlig oppmøte i bankfilialen. Det ble tatt kopi av pass og annen dokumentasjon. For ordens skyld bes det likevel opplyst om Nordea vil bestride at kundekontroll kunne gjennomføres.

Nordea bes om å fremlegge de interne rutinene som det er henvist til i brevet av 12. juli 2017. Dersom rutinene senere har blitt endret, bes det om at også senere versjoner av rutinene blir fremlagt.

Kravet til saklig grunn innebærer at det ikke er adgang til usaklig forskjellsbehandling av kunder. Dette betyr at kunder innen samme kategori må behandles likt og at plassering av kunder i ulike kategorier må være saklig begrunnet. Det bes om at Nordea redegjør nærmere for sin praksis i anketilsvaret. Dette vil kunne gi grunnlag for ytterligere provokasjoner.

Det tas forbehold om ytterligere spørsmål og provokasjoner etter at anketilsvaret foreligger. Det vil da bli klarere for denne side hvilke bevistemaer som må belyses under ankeforhandlingen.

5 PROSESSUELLE SPØRSMÅL

5.1 Berammelse

Ankende part antar at det bør settes av tre dager til ankeforhandlingen. Det bes om at lagmannsretten forsøker å beramme saken så raskt som mulig. Tingrettens dom har skapt stor usikkerhet om gjeldende rett og en rettskraftig dom vil kunne få betydning langt utover den foreliggende sak.

5.2 Fagkyndige meddommere

Dersom retten skal ta stilling til risikoen for hvitvasking ved kjøp og salg Bitcoin, vil det trolig være hensiktsmessig at retten settes med fagkyndige meddommere. Ankende part vil uttale seg om dette så snart det er avklart hvilke bevisstemaer retten skal ta stilling til.

6 PARTSFORKLARING OG VITNEFØRSEL

Sturle Sunde vil avgi partsforklaring.

Det vil bli redegjort for planlagt vitneførsel i et senere prosesskriv.

7 PÅSTAND

1. Nordeas avslag på søknaden om bedriftskonto av 7. juli 2017 er ulovlig.
2. Sunde Bitmynthandel tilkjennes sakskostnader for tingretten og lagmannsretten.

* * *

Ankeerklæringen sendes gjennom Aktørportalen.

Oslo, 30. mai 2018

Kluge Advokatfirma AS

Amund Noss
advokat